



Śmierć znakomitego artysty dramatycznego: Bolesław Ładnowski w roli „Króla Leara“.

Trzy miesiące więzienia administracyjnego za policzek.

W tych dniach wynikło w Warszawie zajście pomiędzy byłymi uczniami szkoły gen. Chrzanowskiego: maturzystą, p. M. Ichioem W.ńkowiczem, z Łwów, a p. M., obecnie studentem uniwersytetu

szawie zmarł nagle na aneurizm serca w dniu 23 b. m. jeden z najstarszych i najzasłuższych polskich artystów dramatycznych, którego nazwisko związane jest najściślej z historią polskiego teatru i polskiej sztuki dramatycznej ostatnich lat pięćdziesięciu.

Śmierć znakomitego artysty dramatycznego.

Na horyzoncie polskiej sztuki dramatycznej zagasło wielkie światło. W Warszawie zmarł nagle na aneurizm serca w dniu 23 b. m. jeden z najstarszych i najzasłuższych polskich artystów dramatycznych, którego nazwisko związane jest najściślej z historią polskiego teatru i polskiej sztuki dramatycznej ostatnich lat pięćdziesięciu. S. p. Bolesław Ładnowski był jednym z niewielu artystów, którzy pracowali kolejno na trzech największych scenach polskich, tj. w Krakowie, we Lwowie i Warszawie i wszędzie działalności swojej ślad trwały i niezapomniany pozostawili. Przedstawiciel najszlachetniejszego wydziału ról w zakresie pracy aktorskiej, twórca długiej galerii bohaterów z klasycznego i współczesnego repertuaru, spadkobierca i kontynuator najlepszych tradycji polskiej sztuki dramatycznej, idącej nieprzerwanym łańcuchem od Bogusławskiego, Kudlicza, Chełchowskiego, Smochowskiego, Żółkowskiego i Królikowskiego, przechodzi do potomności jako następny w tym długim szeregu twórców, co zbudowali gmach i utrwalił tradycje polskiej sztuki aktorskiej.

S. p. Bolesław Ładnowski urodził się w r. 1841 w Płocku, z ojca Aleksandra i matki Rozalii z Brzozowskich, artystów dramatycznych. Wychowany w atmosf-



Uroczystości salezyjańskie: Nowy zakład wychowawczy XX. Salezjanów w Przemyślu.

warszawskiego — w którym p. Wańkowicz spoliczkował p. M.

General gubernator skazał p. Wańkowicza za to na trzy miesiące więzienia. P. W. aresztowano.

rze teatru, przesiąkły na wskrós tradycją zamiłowania i poświęcenia się sztuce, należał do rodu, w którego żyłach dziedzictwem płynęła krew prawdziwych dzieci Melpomeny i Talii, i który szczytne w historii polskiej sztuki zajął miejsce.

Do szkół uczęszczał we Lwowie i w Krakowie, ale już w 19 roku życia odezwało się w nim powołanie do teatru i wyjechał z trupą ojca na wędrowną po Królestwie. W r. 1861 wstąpił do szkoły dramatycznej J. Chęcińskiego w Warszawie, stąd przeszedł na scenę warszawską. Po krótkim pobycie w teatrze „Rozmaitości“ wyjechał do Krakowa i tu kolejno za dyrekcji Pfeffera i Skorupki zdobywał ostrogi aktorskie. Świeżo zagrana za dyrekcji Koźmiana rola Hamleta zdecydowała o dal-



Zaślubiny w cesarskim domu: Młoda para w otoczeniu gości weselnych po ceremonii ślubnej.



Uwolnienie z więzienia: Katarzyna Małecka, uwolniona za kancją 20 000 rub, zebraną w Anglii.